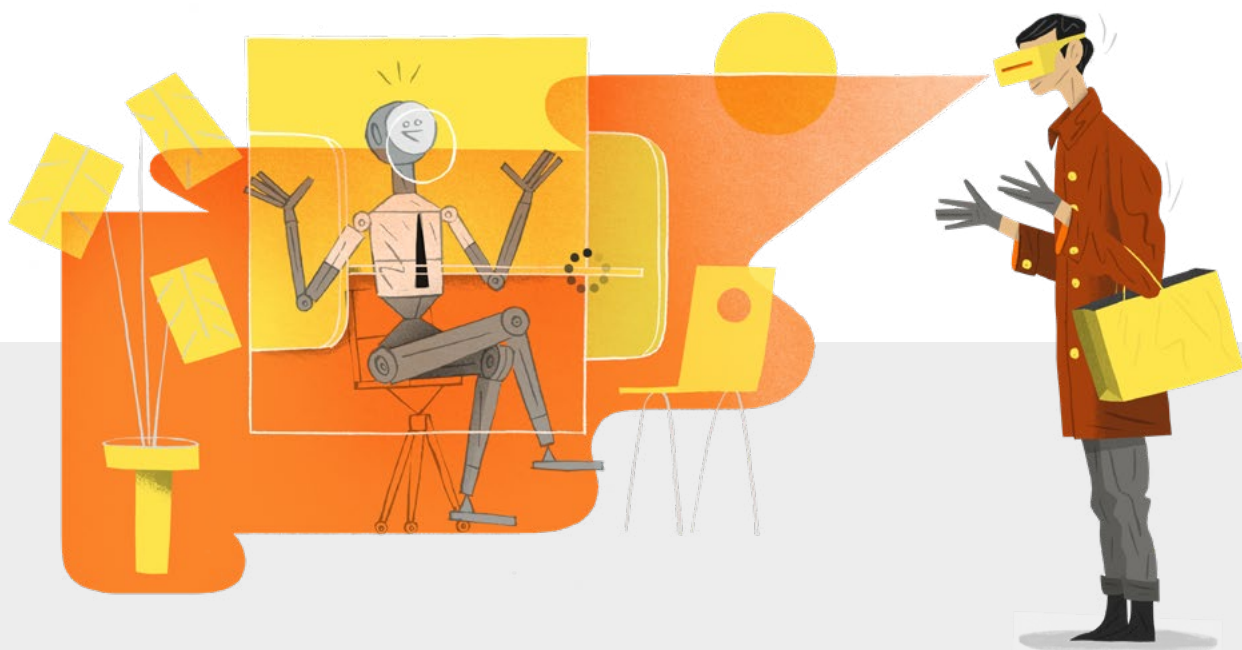


# [Ne]digitální Česko

ZPRÁVA O PLNĚNÍ VLÁDNÍCH SLIBŮ  
V OBLASTI DIGITALIZACE



rekonstrukce  
státu 

 Frank Bold

 Hlídač státu

# Obsah

<b>1. Úvod</b> .....	<b>3</b>
<b>2. Závazky vlády</b> .....	<b>3</b>
Strategie na prvním místě .....	3
Programové prohlášení vlády ANO a ČSSD .....	4
Digitální Česko .....	4
<b>3. Přehled digitalizace Česka</b> .....	<b>5</b>
Mezinárodní srovnání .....	5
Kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu .....	6
Rámcové nastavení digitalizace .....	7
Legislativní zakotvení .....	7
Financování digitalizace .....	8
<b>4. Revize plnění vládních slibů</b> .....	<b>9</b>
Posilování efektivity a transparentnosti státu .....	9
Drahý stát .....	9
Česká cesta .....	9
Nezvládnuté IT zakázky .....	10
Stát vstřícný vůči občanům .....	11
Nedostatek služeb a spleťtá cesta k nim .....	11
Rozeseté informace .....	12
Nejednotná komunikace .....	12
Otevřená data, přístup k informacím a ochrana soukromí .....	13
Polootevřená data .....	13
Oklešťování práva na informace .....	13
Rozsudky na internetu: pozdě ale přece .....	14
Ochrana osobních údajů .....	15
<b>5. Závěr a doporučení</b> .....	<b>15</b>
Obecná doporučení .....	16
<b>Příloha: Plnění vládních slibů týkajících se digitalizace státu</b> .....	<b>17</b>

# 1. Úvod

Efektivní a transparentní stát 21. století, který šetří veřejný rozpočet a zakládá si na vstřícnosti vůči občanům a jejich důvěře v instituce, je stát digitální. Většina nejen evropských států si je toho vědoma a ambiciózní cíle pro digitální transformaci si vytyčila i Česká republika. Česká digitalizace státu je však přesto v porovnání s ostatními členskými státy Evropské unie stále výrazně pozadu. Digitalizace se protahuje, digitální služby pro občany přibývají želvím tempem a o (bohužel velmi omezených) možnostech eGovernmentu veřejnost často ani neví.

Cílem zprávy je zmapovat posun v digitalizaci veřejné správy v České republice s důrazem na budování eGovernmentu a rozvoj veřejných digitálních služeb. Současně chceme upozornit na nedostatky brzdící digitalizaci a identifikovat slabá místa v plnění slibů současné vlády, které promítla také do programu Digitální Česko. Rekonstrukce státu sleduje naplňování digitální strategie v oblastech souvisejících s agendou platformy, tedy především ve vztahu k dobré správě a transparentnosti státu. Toto zaměření reflektuje i struktura zprávy, orientovaná primárně na opatření související s digitalizací, která posilují transparentnost vládnutí a efektivitu státní správy. Současně klade důraz na prozákaznický přístup státu vůči občanům, zajištění práva na informace a zachování ochrany jejich soukromí.

První kapitola přináší stručné shrnutí závazků vlády ANO a ČSSD, následované přehledem současného stavu digitalizace ve sledovaných oblastech. Třetí část zprávy se věnuje podrobnější revizi vládních závazků a jejich realizace. Zprávu uzavírá shrnutí závěrů a doporučení klíčových kroků pro rychlejší rozvoj eGovernmentu.

## 2. Závazky vlády

### STRATEGIE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Digitalizace české veřejné správy je dlouhá léta spíše **doménou strategických dokumentů a konferencí**. S první strategií budování eGovernmentu přišlo Ministerstvo vnitra v roce 2007<sup>1</sup>. V návaznosti na ni byla o rok později vytvořena kontaktní místa Czech Point, v roce 2009 spuštěny datové schránky a v roce 2012 začaly fungovat základní registry. Další koncepční (a komplexní) rozvoj však spíše váznul. Toho, že praxe výrazně zaostává, přestože občané jsou připraveni namísto obíhání úřadů se státem komunikovat přes internet, si všimla a ambiciózněji vzala za své

---

1 [Smart administration – Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby](#)

první vláda ANO, která v **programovém prohlášení** umístila digitalizaci v seznamu svých priorit na první místo a **zavázala se tak k digitalizaci státu dosud nejsilněji**. Po krátkém období vlády v demisi na trend navázala i současná vláda ANO a ČSSD, která digitalizaci státu zařadila mezi klíčové strategické směry ve svém **programovém prohlášení** z roku 2018, a to na druhou pozici, hned za důchodovou reformu.

## PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ VLÁDY ANO A ČSSD

Vláda se v programovém prohlášení zavazuje k **nastartování digitální revoluce**, která má mimo jiné zahrnovat moderní, rychlou a přívětivou digitální státní správu a její služby dostupné pro všechny občany, digitálně přívětivou legislativu či zřízení odpovědné centrální autority pro digitalizaci státu. Přihlásila se rovněž k zadávání menších veřejných IT zakázek namísto velkých, vytvoření moderního centrálního portálu státu či zveřejňování všech dostupných a publikovatelných dat. V neposlední řadě se vláda zavázala i k zajištění lepšího přístupu k informacím o fungování a hospodaření veřejné správy.

## DIGITÁLNÍ ČESKO

Součástí vládního programu je i vznik jasné komplexní strategie digitalizace. Tu vláda zformulovala ve strategii **Digitální Česko**, schválené **usnesením** v říjnu roku 2018. Strategie rozvíjí vládní priority ve třech provázaných pilířích - *Česko v digitální Evropě*, *Digitální ekonomika a společnost* a *Informační koncepce ČR*. Předložená zpráva se věnuje zejména naplňování pilíře Informační koncepce ČR, jež se zabývá rozvojem eGovernmentu.

Informační koncepce ČR navazuje v oblasti digitalizace veřejné správy na programové prohlášení vlády a vytyčuje si pět hlavních cílů - *uživatelsky přívětivé a efektivní on-line služby pro občany a firmy, digitálně přívětivou legislativu, rozvoj prostředí podporujícího digitální technologie, zvýšení profesionality veřejné správy a efektivní a centrálně koordinované ICT státu*. Koordinaci přitom ukládá **Radě vlády pro informační společnost (RVIS)** pod vedením vládního zmocněnce pro IT. Programové prohlášení vlády počítalo s tím, že centrální IT autorita bude podléhat přímo premiérovi. Za naplňování stanovených cílů však nyní prostřednictvím vládního zmocněnce a RVIS **odpovídá ministr vnitra**. Dílčí aktivity a projekty digitální transformace v programu Digitální Česko specifikují implementační plány, které začátkem roku 2021 zahrnovaly přes 800 dílčích záměrů.

V oblasti digitálních služeb si program dává za cíl zejména **rozvoj Portálu veřejné správy**, zamýšleného centrálního webu státu, který se má stát **skutečným a jediným rozcestníkem pro všechny služby občanům**. Jasný kurz však nastavil teprve soukromým sektorem a poslanci iniciovaný zákon o právu na digitální služby, který vládě ukládá povinnost postarat se o to, aby digitalizace služeb proběhla do 5 let. S tím souvisí i příprava katalogu služeb. Při rozvoji digitálních služeb

se počítá se sběrem zpětné vazby, veřejným testováním a zvýšeným důrazem na uživatelskou přívětivost. Digitální Česko slibuje také zlepšení kvality a zvýšení kvantity otevřených dat.

Stát nelze digitalizovat beze změny zákonů. Nová ani současná legislativa nesmí digitalizaci veřejné správy klást do cesty další překážky, podle programu tak musí ctít **Zásady digitálně přívětivé legislativy**. V tomto gardu se proto počítá s revizí právních předpisů nebo s dokončením projektů eSbírka a eLegislativa. V neposlední řadě je přislíbena metodika pro zadávání veřejných zakázek v oblasti ICT. Počítá se také s digitalizací dalších dosud papírových dokumentů a rozvojem elektronické identifikace i komunikační infrastruktury veřejné správy. Strategie si dává za cíl i profesionalizaci veřejné správy v oblasti ICT, zajištění dostatečných financí na digitalizaci a posilování centrální digitální autority, v našem případě RVIS.

Digitalizace se přitom má řídit obecnými **principy eGovernmentu** tak, jak je formuluje **Akční plán EU**. Těmito zásadami jsou především digitalizace služeb jako standard, poskytování informací od občanů veřejné správě pouze jednou, otevřenost a transparentnost, inkluзивita služeb nebo zajištění bezpečnosti a ochrany soukromí. Podpora je přislíbena i principu zveřejňování všech publikovatelných dat, technologické neutralitě, uživatelské přívětivosti či soutěžení menších veřejných zakázek.

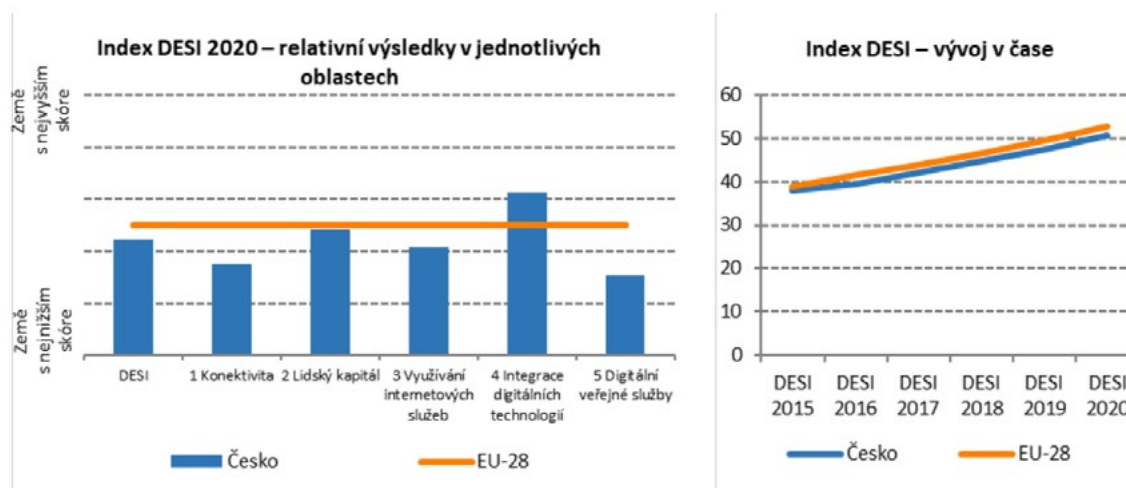
### 3. Přehled digitalizace Česka

I přes dílčí úspěchy, zejména v podobě **přijetí zákona o právu na digitální služby**, postupného rozvoje Portálu občana nebo schválení možnosti přístupu ke službám eGovernmentu za použití bankovní identity, je evidentní, že se strategii v oblasti eGovernmentu daří naplňovat jen velmi omezeně, na což opakovaně upozorňuje i Nejvyšší kontrolní úřad. Klíčová legislativa, která digitalizaci umožňuje, navíc byla iniciativou poslanců, nikoliv vlády. Dobrou vizitku české digitalizaci nedělá ani mezinárodní srovnání.

#### MEZINÁRODNÍ SROVNÁNÍ

Metodika programu Digitální Česko uvádí jako klíčový indikátor výsledků programu **Index digitální ekonomiky a společnosti (DESI)** zveřejňovaný od roku 2014. Evropská komise v něm hodnotí pokrok, jehož členské státy EU v oblasti digitalizace dosáhly. V roce **2019** se Česko umístilo na 18. pozici z 28 členských států a zaostávalo tak za unijním průměrem. V kategorii digitálních veřejných služeb se ČR i přes meziroční zlepšení nacházela pod průměrem EU na 20. příčce s nejhorším výsledkem z 5 sledovaných kategorií.

Přes očekávané zlepšení v souvislosti se strategií popsanou v koncepci Digitální Česko, které hodnotící zpráva za rok 2019 předesílala, jsou však **výsledky indexu neuspokojivé** i za rok **2020**. Česká republika sice poskočila na 17. pozici, v oblasti digitálních služeb si však pohoršila na 22. místo **výrazně pod unijním průměrem** a pod průměrem EU je Česko i v oblasti otevřených dat, úplnosti on-line postupů, předvyplněných formulářů a digitálních služeb pro podniky. Hodnotící zpráva připomíná také významné potíže veřejné správy při zadávání zakázek v oblasti ICT.



Zdroj: Index digitální ekonomiky a společnosti 2020

#### KONTROLY NEJVYŠŠÍHO KONTROLNÍHO ÚŘADU

Na velmi omezený pokrok v digitalizaci státu upozorňoval opakovaně také **Nejvyšší kontrolní úřad (NKÚ)**. Ve výroční zprávě za rok 2018 kritizoval přetrvávající nekoncepčnost v řízení ICT zdrojů, nedostatečné kapacity a závislost na externích dodavatelích ICT (vendor lock-in). Úřad označil vynakládání prostředků spojené s informačními a komunikačními technologiemi za dlouhodobě nevhodné a neúčelné a připomněl zaostávání ČR v oblasti rozvoje digitálních služeb státu mezi zeměmi EU. Mezinárodní srovnání ukazuje, že tento trend pokračuje.

Ve **Shrnující zprávě o digitalizaci veřejné správy** v ČR z listopadu 2019 NKÚ konstatovalo, že problémy v realizaci ICT projektů se i nadále a dlouhodobě nedaří řešit. Mezi hlavní překážky digitalizace podle úřadu patří **nepřipravenost legislativy, omezené kompetence Odboru hlavního architekta eGovernmentu nebo pomalá modernizace informačních systémů**. Digitální služby státu navíc využívají občané jen velmi málo, omezená je však i jejich informovanost o změnách a možnostech eGovernmentu. NKÚ upozorňuje i na problém vendor lock-inu, kdy rozvoj a provoz informačních systémů není pod dostatečnou kontrolou zadavatele a vede tak k nevhodné závislosti na dodavateli. Stát má také dlouhodobé problémy zajistit odborníky na IT. Nástroj klíčových služebních míst, který umožňuje nabídnout výhodnější platové podmínky

specialistům, ale přitom stát využívá neuspokojivě<sup>2</sup>. Úřad upozorňuje i na mezery ve zveřejňování otevřených dat, kdy polovina povinných sad nebyla stále k dispozici.

Příliš pozitivní nejsou ani zjištění NKÚ zveřejněná v kontrolní **zprávě** z července roku 2020, ve které se zaměřil zejména na zavedení elektronické identifikace a přístupu k digitálním službám. Kontroloři upozorňují, že **digitální služby státu přístupné na Portálu občana využilo do konce roku 2019 pouze 0,5 % plnoletých občanů**, náklady přitom přesáhly kolem 300 milionů korun. Rozvoj v zajištění přístupu k službám je podle závěrů nedostatečný, a to zejména kvůli nedostatku dostupných služeb (29) a velmi nízkému počtu aktivních uživatelů (46 000).

*„Navzdory zahraničním zkušenostem, o kterých Ministerstvo vnitra mělo informace, neprovedlo analýzu potřeb uživatelů s cílem identifikovat, po kterých digitálních službách veřejné správy je mezi občany největší poptávka.“<sup>3</sup>*

## RÁMCOVÉ NASTAVENÍ DIGITALIZACE

V konečném důsledku je za digitalizaci **odpovědná vláda**. Pro prosazení digitalizace vytvořila pozici **Vládního zmocněnce pro informační technologie a digitalizaci**, kterou obsadila Vladimírem Dzurillou, ředitelem Státní pokladny - Centra sdílených služeb a NAKIT. Nástrojem pro prosazování změn se stala **Rada vlády pro informační společnost (RVIS)**, která je iniciačním a koordinačním orgánem Vlády ČR pro oblast reformy veřejné správy, oblast informační společnosti, digitální agendy, eGovernmentu a informačních a komunikačních technologií.

Centrálním, koordinačním a řídicím orgánem programu Digitální Česko je podle **vládního usnesení** Rada vlády pro informační společnost (RVIS), v čele s vládním zmocněncem pro informační technologie a digitalizaci, ve spolupráci s ministerstvy.

## LEGISLATIVNÍ ZAKOTVENÍ

Poslanecká sněmovna iniciovala a schválila v souvislosti s digitalizací několik zákonů. Zásadním průlomem bylo schválení **zákona o právu na digitální služby** v prosinci roku 2019. Takzvaná „digitální ústava“ občanům garantuje možnost komunikovat s úřady přes internet a státu ukládá povinnost postarat se o to, aby digitalizace služeb proběhla do 5 let. Možnost řešit úřední věci „papírovou“ formou však občanům nadále zůstane.

---

2 Podle Analýzy současného stavu systemizace ICT v oboru služby 28 využívá institutu klíčových míst pouze 12 % služebních úřadů (RVIS, 2020, Zpráva o plnění programu Digitální Česko)

3 NKÚ, 2020. Kontrolní akce č. 19/14 Zavedení elektronické identifikace a zajištění elektronického přístupu ke službám veřejné správy

Poslanci předložená **novela bankovního zákona**, schválená začátkem roku 2020, má poté umožnit od roku 2021 bezpečné přihlašování ke službám státu prostřednictvím internetového bankovníctví a výrazně tak přístup občanům zjednodušit (tzv. BankID). K dostupným službám eGovernmentu se lze dosud přihlásit přes datovou schránku nebo e-identitu (s využitím elektronického občanského průkazu či jiných ověřených identit, u vybraných bank již i prostřednictvím bankovní identity).

V legislativním procesu se v současnosti nachází balíček změnových zákonů navazující na zákon o právu na digitální služby, a to zákon o změně zákonů související s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, zkráceně **DEPO**. Ten především zrušuje nadbytečná ustanovení řady zákonů týkajících se zejména registrů, evidencí a informačních systémů, kterých se digitalizace dotýká, a v souvislosti s tím mění zákon o základních registrech. Nově upravuje podmínky pro sdílení údajů mezi registry, informačními systémy a soukromoprávními systémy.

Zásadním projektem jsou také systémy **eSbírka a eLegislativa** pro publikaci a tvorbu legislativy. Realizaci schválila již v roce 2009 Topolánková vláda, teprve v roce 2018 vláda vysoutěžila veřejnou zakázku a předložila potřebné legislativní úpravy. Následovaly opakované odklady spuštění ostrého provozu, který byl nyní znovu posunut na rok 2023.

Vláda se v programovém prohlášení zavázala prosazovat digitálně přívětivou legislativu a přislíbila, že „každý nový návrh jakékoliv právní normy určené k projednání vládou ČR bude muset obsahovat kromě již existujících analýz dopadů i tzv. ITIA (Information Technology Impact Analysis).“ ITIA, v českém překladu **Zásady pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy**, vznikly v souladu se strategií Digitální Česko jako metodický materiál pro předkladatele v září 2017, společně s ověřovacími otázkami a metodickou instrukcí k sebehodnocení souladu legislativního návrhu se zásadami ITIA. Povinností se staly pro předkladatele od ledna 2020. Analýzy pro soulad se zásadami mají být vytvářeny či posuzovány jednou z komisí Legislativní rady vlády, ve skutečnosti k tomu však nedochází. Zásady pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy nejsou součástí legislativních pravidel vlády, ani součástí pravidel pro Hodnocení dopadů regulace (RIA). Analýza dopadů na digitální prostředí v souladu s uvedenými zásadami nebyla provedena ani v případě zákonů, které jsou pro digitální prostředí zásadní (např. balíček změnových zákonů DEPO, které navazují na zákon o právu na digitální služby, či novela bankovního zákona, která zavádí bankovní identitu).

## FINANCOVÁNÍ DIGITALIZACE

Strategie Digitální Česko nemá samostatné financování, kromě minimálních výdajů na podporu administrativy vládního zmocněnce. Financování samotných záměrů strategie probíhá průběžně ze státního rozpočtu, respektive rozpočtů jednotlivých ministerstev (zejména Ministerstva vnitra a Ministerstva průmyslu a obchodu). Neliší se tak od způsobu financování a řízení běžných IT projektů státu. Vládní zmocněnec pro digitalizaci ani RVIS coby zamýšlený koordinační orgán nemá finanční řízení digitalizace v kompetenci a je tak pouze na resortech, jaké prostředky uvolní, případně zda vláda alokuje prostředky nad rámec rozpočtových kapitol.



## 4. Revize plnění vládních slibů

### *Posilování efektivity a transparentnosti státu*

„Připravíme a zajistíme nezaměnitelnou koordinační roli státu a státních orgánů. Cílem je zlepšení efektivity státní správy, zjednodušení a zpřehlednění využívání digitálních technologií pro komunikaci se státními orgány, zvýšení uživatelské dostupnosti služeb pro všechny občany a v důsledku realizace projektu tak i úspora vynakládaných veřejných prostředků pro fungování státní a místní správy.“ – Programové prohlášení vlády, 2018

#### DRAHÝ STÁT

Mezi klíčové benefity, které má digitalizace podle programového prohlášení vlády i strategie Digitální Česko přinést, je posílení efektivity a transparentnosti veřejné správy. Souhrnné finanční údaje ukazují, že **náklady na provoz státu neustále rostou**, a to rychleji než HDP. Nejvyšší kontrolní úřad upozorňuje ve výročních zprávách za rok 2018<sup>4</sup> i 2019<sup>5</sup> na výrazný nárůst běžných výdajů státu převyšující nárůst z daňových příjmů. Úřad upozorňuje na narůstající byrokracii, neefektivní procesy a nízkou výkonnost veřejné správy. Státní výdaje jsou tak vynakládány neúčelně a nehospodárně. To se týká i oblasti investic do digitalizace, které i přes vysoké náklady na rozvoj eGovernmentu a IT zakázky nevedly v uplynulých letech k významnému zlepšení efektivity státní správy.

Podle NKÚ je na vině z dlouhodobého hlediska zejména nekoncepční řízení, absence analýz potřeb při vytváření nových informačních systémů, zadávání veřejných zakázek bez soutěže a vendor lock-in, nedostatečné personální kapacity a vysoké náklady na provoz. Jiné než souhrnné ukazatele efektivity veřejné správy nejsou dostupné, protože stát v drtivé většině neměří žádné parametry svého fungování a efektivity jednotlivých procesů, s výjimkou účetních a základních ekonomických parametrů. Systematické měření chybí.

#### ČESKÁ CESTA

Nástroji, kterými chce vláda prostřednictvím digitalizace dosáhnout proklamované efektivnější a úspornější veřejné správy, tedy *nezaměnitelnou koordinační roli státu a státních orgánů*, však dosud nedisponuje. V této souvislosti se v programovém prohlášení zavázala zavést „jednu Centrální IT autoritu pro digitalizaci státu, řízenou vládním zmocněncem pro IT a digitalizaci, která bude

4 Nejvyšší kontrolní úřad, 2019. Výroční zpráva 2018

5 Nejvyšší kontrolní úřad, 2020. Výroční zpráva 2019

podléhat přímo premiérovi. Bude zastřešovat tvorbu standardů, koordinaci prací, enterprise architekturu a další činnosti, které zjednoduší ministerstvům rozvoj služeb.“ **Faktická řídicí role digitálního zmocněnce je však velmi omezená.** Nemá k dispozici žádný rozpočet, tým ani přímé pravomoci. Jeho role je zejména koordinační a doporučující, jeho autorita je přeneseně daná pouze tím, že byl jmenován vládou. Konečné slovo a rozhodnutí má vždy příslušný úřad či organizace. RVIS je kolektivním orgánem, který schvaluje strategie, záměry a předem projednané konkrétní záměry. Řídicím orgánem je tak spíše formálně.

České nastavení digitalizace státu se zásadně liší od postupu, který je možné sledovat v úspěšně digitalizujících se státech, jako je Estonsko, Velká Británie, Německo, Francie, Spojené státy a další. Transformační proces zde (na základě zkušeností ze soukromé sféry v oblastech transformace a inovací) zpravidla vede **samostatný orgán či úřad**. Ten řídí a kontroluje celý proces digitalizace, předává potřebné know-how od úřadů a vzájemně sdílí dobré i špatné zkušenosti a příklady dobré praxe. Tyto úřady zaměstnávají 100–900 lidí podle velikosti státu (např. v Estonsku přes 130 lidí, v Dánsku 200 lidí), a to odborníky zejména ze soukromé sféry. **České nastavení s RVIS coby koordinačním a řídicím orgánem tomuto modelu neodpovídá.**

#### NEZVLÁDNUTÉ IT ZAKÁZKY

V souvislosti s IT zakázkami vláda v programovém prohlášení slíbila: „*Místo složitých a velkých veřejných zakázek budeme soutěžit jednotlivé menší, nicméně vzájemně kompatibilní a spolupracující části a platformy, které zapadnou do celkové architektury.*“ V posledních letech však v tomto ohledu i přes zásadní příspěvy ze strany veřejnosti (**např. Česko.Digital**, Hlídač státu) nedošlo k významnému posunu a v některých případech se IT zakázky ubíraly zcela opačným směrem<sup>6</sup>.

V lednu 2020 vláda schválila **usnesení**, kterým ukládá povinnost informovat ji o všech IT zakázkách nad šest milionů korun a zároveň pověřuje útvar Hlavního architekta eGovernmentu schválením všech výdajů na informační systémy veřejné správy. Rozhodnutí však proběhlo nekonceptně v reakci na kontroverze kolem zakázky na e-shop pro dálniční známky, výrazně zvýšilo administrativní náročnost zejména u menších projektů a proces jejich realizace spíše zpomalilo.

Tento slib se tedy nedaří a do konce volebního období zřejmě ani nepodaří vládě dodržet. Kompetence RVIS a vládního zmocněnce pro digitalizaci navíc v současnosti neumožňují chopit se vůdčí role a naplňování vládního slibu zajistit. Ocenit však lze alespoň vznikající Kompetenční centrum složené z odborníků při NAKIT, které by mělo zajišťovat úřadům podporu při zadávání IT zakázek i v dalších oblastech digitalizace. Nevyřešená nicméně nadále zůstává otázka faktické závislosti na jednom dodavateli (tzv. vendor lock-in) v IT projektech státu. Vláda dosud nemá plán, jak mu v procesu digitalizace státu koncepčně předcházet.

---

6 Např. vytvoření a rozvoj systému EET, e-shop pro elektronické dálniční známky, informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí, kulturní online portál Czechiana nebo úprava Daňového informačního systému.

S tím souvisí i přetrvávající nedostatečné personální obsazení na odborných pozicích úřadů v oblastech IT, projektového vedení i legislativy a v některých případech úplná absence potřebných pozic zaměřených na klíčové aspekty digitalizace veřejné správy, jako je agilní vedení nebo uživatelsky přívětivé rozhraní (UX design).

## *Stát vstřícný vůči občanům*

Jedním z klíčových faktorů nízké výkonnosti české veřejné správy je podle Světového ekonomického fóra paradoxně i **nízké využívání digitálních služeb státu** ze strany občanů.<sup>7</sup> Stávající digitální služby státu jsou zatím jen omezené, uživatelsky nepřívětivé a přístup k nim se teprve pomalu zjednodušuje. Veřejnost o možnostech digitálních služeb není dostatečně informována. Vláda v programovém prohlášení přislíbila „*komplexní a perspektivní digitální strategii se zaměřením na služby pro občany.*“ Tento cíl je realizován zejména rozvojem Portálu občana a zavedením bankovní identity.

### NEDOSTATEK SLUŽEB A SPLETITÁ CESTA K NIM

Portál občana a elektronickou identifikaci pro online komunikaci s veřejnou správou spustilo v roce 2018 Ministerstvo vnitra s cílem zajistit veřejnosti snazší přístup k digitálním službám veřejné správy. Základem Digitálního Česka má být podle vlády „*jedna digitální identita pro každého občana, kde budou všechny služby státu dostupné na jednom místě.*“ Digitálních identit je ve skutečnosti již nyní několik a další by měly přibývat. Ke službám Portálu občana je možné získat přístup prostřednictvím datové schránky nebo tzv. e-identity, která zahrnuje přihlášení pomocí elektronického občanského průkazu (a elektronické čtečky dokladů), prostřednictvím účtu NIA ID (Národní bod pro Identifikaci a Autentizaci) nebo MojeID, které je nutné ověřit na přepážce CzechPoint. Novinkou, která může služby občanům od roku výrazněji zpřístupnit, je Mobilní klíč eGovernmentu pro mobilní telefony a zejména tzv. bankovní identita (ID), která umožní občanům přihlašovat se ke službám Portálu občana pomocí internetového bankovníctví.<sup>8</sup> Neplatí však, že každá z identit zpřístupňuje všechny dostupné služby. Řada služeb je přístupná pouze uživatelům, kteří mají s portálem propojenou datovou schránku.

Počet dostupných služeb je prozatím omezený na 29 (na další služby Portál občana pouze přesměrovává). Portál občana má být dle závazku vlády centrální, moderní, přehledný a jednoduchý. Jeho stávající obsah však z velké části tyto atributy nenaplnuje. Výrazný nárůst služeb má přinést již schválený **zákon o právu na digitální služby**, který občanům garantuje možnost komunikovat se státem přes internet a státu ukládá povinnost digitalizovat své agendy do roku 2025. Prvním krokem k naplnění zákona je tzv. **katalog služeb**, který měla vláda za úkol vyhotovit do 1. února 2021. Jeho předložená verze je ale neúplná, téměř 2/3 katalogizovaných služeb jednotlivá ministerstva a úřady vyhodnotily jako nedigitalizovatelné a pouze 10 % z 258 uvedených slu-

---

7 World Economic Forum, 2019. The Global Competitiveness Report 2019

8 Bankovní identita byla schválena Parlamentem v únoru 2020 v novele zákona o bankách. Účinnost nabyde 1. ledna 2021.

žeb plánovaných k digitalizaci má být možné ze strany občana iniciovat prostřednictvím Portálu občana, a to většinou teprve od roku 2025. Jeho další aktualizace by měla proběhnout v září 2021. Avizovaná analýza potřeb občanů a jejich poptávky po digitálních službách dosud neproběhla.

## ROZESETÉ INFORMACE

Výše popsané projekty více či méně zpřístupňují občanům online identitu a přístup k službám státu, bohužel žádným způsobem neřeší fungování a zlepšení samotných agend státu, které Portál občana sdružuje. Nedostatečnou orientaci na občana ilustruje také **absence centrální webové stránky státu**, která by srozumitelným jazykem poskytovala veškeré relevantní informace o fungování státu a jeho službách a posloužila by i jako efektivní nástroj pro komunikaci vlády směrem k občanům. Jednotlivá ministerstva na svých stránkách v současnosti informují o vlastních agendách, liší se kvalita, přehlednost a srozumitelnost obsahu, uživatelské rozhraní i uživatelská přívětivost. Tato nekonzistence se projevila i během informování o pandemii koronaviru. V této souvislosti lze ocenit poslaneckou iniciativu, která vedla k vytvoření centrálního pandemického webu [covid.gov.cz](https://covid.gov.cz), a jehož zřízení Rekonstrukce státu **doporučovala** již na jaře roku 2020.

## NEJEDNOTNÁ KOMUNIKACE

Součástí přívětivých služeb je jednotná forma a styl poskytování informací a služeb. Z toho důvodu od roku 2017 vzniká na Ministerstvu vnitra „**Design systém GOV.cz**“, neboli grafická šablona a vizuální prvky, sjednocující formu a styl webových stránek a služeb.

Za celou dobu existence Design systémů GOV.cz byl tento použit pouze na třech webech, a pouze jeden je vytvořen státní organizací. Onou výjimkou je web [gov.cz](https://gov.cz) včetně portálu občana, kvůli kterému design systém původně vznikl. Další webem - ovšem vytvořeným dobrovolníky - je informační web o COVIDu [covid.gov.cz](https://covid.gov.cz). Posledním byl dobrovolnický prototyp webu pro elektronickou dálniční známku - opět vytvořený dobrovolníky.

Žádná nově vzniklá ani existující služba státu Design systém GOV.cz nepoužila (přes opakované žádosti odborné veřejnosti). Příkladem jsou [edalnice.cz](https://edalnice.cz), veškeré formuláře COVID podpor od resortů, samotný web [digitalnicesko.cz](https://digitalnicesko.cz) a další. Je vidět, že centrální řízení Digitálního Česka není schopno prosadit a zajistit ani společný a jednotný design nově spuštěných služeb (o předělaní existujících do nového designu nemluvě).

## Otevřená data, přístup k informacím a ochrana soukromí

### POLOOTEVŘENÁ DATA

Mezi závazky vlády v programovém prohlášení i strategii Digitální Česko patří výrazný rozvoj poskytování otevřených dat, a to jak co do kvantity a kvality, tak i propagace mezi veřejností. „Všechna dostupná a zveřejnitelná data, která vzniknou za peníze daňových poplatníků, musí být neprodleně bezplatně zveřejňována jako otevřená data,“ uvádí programové prohlášení vlády. V praxi se to však neděje.

Otevřená data jsou důležitým nástrojem nejen pro posilování transparentnosti veřejné správy, práva na informace, zapojování občanů do rozhodování a omezování korupce, ale i pro vznik inovativních a chytrých řešení ze strany občanské společnosti, akademické obce nebo firem. Ministerstvo vnitra spustilo v roce 2015 **Národní katalog otevřených dat**, ve kterém mohou orgány státní správy, ale i kraje a obce zveřejňovat svá data. Ačkoliv **stát některá data zveřejňuje, nehledí dostatečně na jejich kvalitu, formu ani aktuálnost**. Data tak výrazně ztrácejí svou hodnotu a využitelnost. Nedostatky v otevírání dat ilustruje i přehled otevřenosti datových sad Ministerstva vnitra na webu [www.opendata.gov.cz](http://www.opendata.gov.cz) (naposledy aktualizován k 23. 8. 2019). Datové sady mnohdy nejsou publikovány v uspokojivé podobě a požadovaném termínu, tj. tak, jak ukládá **nařízení vlády** o seznamu informací zveřejňovaných jako otevřená data, většina datových sad neodpovídá technickým požadavkům a nenaplnuje standardy publikace a katalogizace otevřených dat veřejné správy. Povinné subjekty zároveň nejsou motivovány k publikaci kvalitních otevřených dat, pouze nutností splnit zákonnou povinnost, kterou ukládá zákon o svobodném přístupu k informacím.

### OKLEŠTĚVÁNÍ PRÁVA NA INFORMACE

Vláda přislíbila také obecné zlepšení přístupu k informacím. V programovém prohlášení je uvedeno, že „*snadný přístup k informacím o fungování veřejné správy je jedním ze základních prvků moderního digitálního státu. Proto zlepšíme přístup občanů k informacím, a to i o hospodaření veřejných institucí tak, aby byly informace poskytovány včas a bez nepřiměřených nákladů.*“ Zásadním posílením přístupu k informacím byla v této věci poslanecká iniciativa, která v prosinci 2018 vedla k schválení tzv. informačního příkazu. **Vládní kroky naopak směřovaly v rozporu s programovým prohlášením zcela opačným směrem**, tedy k oslabování práva na informace.

Vládní návrh změnového zákona, který reagoval na Obecné nařízení EU (GDPR), omezoval poskytování informací o průběhu trestního řízení, informace o porušování závazků vůči EU či ja-

koukoliv informaci s potenciálem ohrozit zahraniční zájmy ČR.<sup>9</sup> Rizika se však podařilo odstranit v Parlamentu. Riziko omezení přístupu k informacím přetrvávalo v souvislosti s vládní novelou zákona o svobodném přístupu k informacím i v letech 2019 a 2020<sup>10</sup>. Současný vládní **návrh novely zákona** nadále přístup veřejnosti k informacím oslabuje, postrádá přesnou definici povinných subjektů poskytujících informace a nedostatečně chrání právo na informace před zneužitím. Potenciálním zásahem do práva na informace je rovněž **návrh vládní novely krizového zákona**, podle kterého v souvislosti se svobodným přístupem k informacím nebudou poskytovány takové informace, jejichž zveřejnění by mohlo ohrozit připravenost na krizové situace nebo účinnost krizových opatření, vést k ohrožení kritické infrastruktury, nebo informace označené jako zvláštní skutečnosti.

**O žádné významné zlepšení práva na informace se vláda nezasadila.** Soudní lhůty pro vyřizování informačních žalob jsou nadále příliš dlouhé, chybí osobní odpovědnost za škody způsobené obstrukcemi i sankce, které by více motivovaly informace řádně poskytovat. Ve hře není například ani zřízení informačních pověřenců ve státních institucích.

#### ROZSUDKY NA INTERNETU: POZDĚ ALE PŘECE

Vláda se v programovém prohlášení rovněž zavázala ke zvyšování kvality činnosti soudů a pokračování elektronizace justice. I to úzce souvisí s posilováním práva na informace a transparentnosti státu. Zásadním nedostatkem v této oblasti je absence funkčního systému zveřejňování rozhodnutí nižších soudů. Povinnost zařazovat soudní rozhodnutí do centrální databáze mají již od roku 2003 i okresní, krajské a vrchní soudy. Od roku 2011 pak mají být podle instrukce Ministerstva spravedlnosti ve veřejné databázi zveřejňována alespoň „významná“ rozhodnutí, a od loňského roku dokonce všechna rozhodnutí v civilní agendě. Zatímco slovenská databáze však obsahuje téměř tři a půl milionu soudních rozhodnutí, v Česku jich je na internetu dostupných pouze necelých šest tisíc.

Ministerstvo spravedlnosti v roce 2018 spustilo projekt, který zahrnuje zejména novelizaci příslušné instrukce, vytvoření nové online databáze a implementaci softwaru pro anonymizaci rozhodnutí. Povinnost zveřejňovat část agendy platí od 1. prosince, zatím však funguje pouze v pilotním režimu. **Databáze** je přístupná veřejnosti již nyní. Požadavek na řádnou publikaci rozhodnutí formou instrukce navíc není zcela dostatečný pro zajištění faktického naplňování. Ministerstvo nemá účinné prostředky, jak naplňování evidence zajistit a vymáhat. Instrukce nezaručuje dlouhodobou stabilitu opatření a měla by sloužit především k upřesnění povinnosti, kterou ukládá zákon. Příležitost zakotvit povinnost prostřednictvím **novely zákona o soudech**

---

9 Více např. zde: [www.rekonstrukcestatu.cz/archiv-novinek/schvali-poslanci-novelu-zakona-ktera-chce-prinest-plosne-omezeni-prava-na-informace](http://www.rekonstrukcestatu.cz/archiv-novinek/schvali-poslanci-novelu-zakona-ktera-chce-prinest-plosne-omezeni-prava-na-informace)

10 [www.rekonstrukcestatu.cz/archiv-novinek/vladni-navrh-novely-infozakona-omezuje-pravo-obcanu-na-informace-a-nedefinuje-kdo-je-musi-poskytovat](http://www.rekonstrukcestatu.cz/archiv-novinek/vladni-navrh-novely-infozakona-omezuje-pravo-obcanu-na-informace-a-nedefinuje-kdo-je-musi-poskytovat)

**a soudcích** vláda ve svém návrhu z října 2019 nevyužila, Sněmovna však v lednu 2020 schválila poslanecký návrh k této novele, který by povinnost uzákonil.

## OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Dominantním problémem je **zrušení sankcí** pro veřejný sektor podle Obecného nařízení (GDPR) v sankčních ustanoveních zákona o zpracování osobních údajů, které Parlament s podporou Ministerstva vnitra schválil v roce 2019. Došlo tak prakticky ke zhroucení, resp. nenastartování celé oblasti ochrany osobních údajů. Úřady nerespektují své pověření pro ochranu osobních údajů, obcházejí je anebo jejich povinně nezávislou činnost protiprávně podvazují různými formami nátlaku. Zejména při urychlené tvorbě legislativy i vnitřních předpisů se neuplatňují zásady ochrany osobních údajů.

Oblast ochrany osobních údajů je ve veřejné správě mnohdy pojmána jako nadbytečná administrativa, které nikdo nerozumí, resp. si ji představuje jako libovolně technokraticky posunovatelné a plastické kritérium, nikoli jako pevnou bariéru základních občanských svobod. O odstranění těchto systémových a zcela zásadních problémů se vláda nezasazuje.

## 5. Závěr a doporučení

Vládě se závazky v oblasti digitalizace státu přislíbené v programovém prohlášení plnit nedaří. I přes to, že se jednalo o prioritní téma, ke kterému vláda připravila ambiciózní strategii, jako uspokojivě naplněný nelze považovat ani jeden z hodnocených slibů (viz příloha). Slíbená „*digitální revoluce*“ zatím nenastala. Občané mohli jakoukoliv zásadní pozitivní změnu v oblasti digitálních služeb jen stěží postřehnout a pandemie COVID-19 nedostatky v oblasti digitalizace státní správy **jen podtrhuje**.

Decentralizované řízení neumožňuje stát efektivně digitalizovat, postupy jsou nekonceptní a finance jsou vynakládány omezeně a neefektivně. Slibovaná digitalizační autorita nedisponuje pravomocemi digitalizaci účinně táhnout kupředu a státní správa nemá ani dostatečnou expertní personální kapacitu, která by to umožnila. Náklady na stát se nesnižují, naopak stále rostou, IT zakázky se nedaří efektivně zadávat a vláda nepřinesla ani systémové řešení toho, jak předcházet vendor lock-in zakázkám či se vyvázat z těch již existujících. Komunikace o nových i stávajících možnostech eGovernmentu k veřejnosti je zcela nedostatečná, což se odráží i v nízkém využití dostupných služeb. O zlepšení práva na informace se vláda nezasadila, naopak svými návrhy směřovala k jeho omezení. Za významnými legislativními posuny v oblasti digitalizace zároveň

mnohdy stojí poslanci, nikoliv vláda. Česko se opakovaně umísťuje pod průměrem v mezinárodních žebříčcích a na závažná pochybení upozorňuje i Nejvyšší kontrolní úřad.

Jednou z hlavních příčin popsanych problémů je roztržitost a decentralizovaný vývoj IT v rámci jednotlivých resortů. Rozhraní veřejných služeb je nejednotné a složité a jejich digitalizace probíhá velmi pomalu, stejně jako rozvoj celého eGovernmentu. Funkční centrální IT autorita by měla disponovat vlastním rozpočtem na návrhy a vývoj společných jednotných uživatelských rozhraní digitálních služeb a zároveň být centrem a garantem standardu digitálních služeb i centrem technologických standardů. To se bohužel neděje. Jak ukazuje zahraniční zkušenost, efektivní centralizované řízení a odborné kapacity ve státní správě jsou alfou a omegou úspěšné digitalizace státu. Bez nich lze dílčí opatření směřující k moderní, efektivní a transparentní státní správě, kde princip „*digital by default*“ není jen floskulí a k občanu je přístupováno jako k zákazníkovi, realizovat jen obtížně.

## OBECNÁ DOPORUČENÍ

- » zajištění vzniku centrální autority, která bude digitalizaci vést, koordinovat, řídit náklady a bude disponovat dostatečnými personálními kapacitami, pravomocemi i zdroji,
- » zajištění dostatečných odborných kapacit v rámci centrální digitalizační autority i na ministerstvech (např. s využitím institutu klíčových služebních míst) a posílení zapojení externích konzultantů,
- » transparentní a srozumitelná komunikace vlády ohledně možností eGovernmentu směrem k občanům, informování o postupu digitalizace, nových službách a funkcionalitách,
- » agilní přístup k IT projektům se zaměřením na uživatele,
- » strategie vyvázání se z existujících vendor lock-in zakázek i k jejich předcházení do budoucna,
- » zaměřit se na systematické měření efektivity a procesů státní správy a rozhodování na základě dat,
- » zřízení centrálního informačního webu a mobilní aplikace státu s možností notifikací,
- » zajištění důsledné publikace otevřených dat podle zákona o svobodném přístupu k informacím v souladu se standardem publikace a katalogizace otevřených dat,
- » používání jednoduchého, neúřednického jazyka, názvosloví. Samotné vyřizování agend maximálně zjednodušovat pro občany bez znalosti dané agendy.

*Zpracovala Rekonstrukce státu (Frank Bold a Hlídač státu). Leden 2021.*



PŘÍLOHA: PLNĚNÍ VLÁDNÍCH SLIBŮ TÝKAJÍCÍCH SE DIGITALIZACE STÁTU

SLIB	VÝSLEDEK	ODŮVODNĚNÍ
<b>Komplexní a perspektivní digitální strategie ČR se zaměřením na služby pro občany.</b>	<b>ČÁSTEČNĚ SPLNĚNO</b>	Digitální strategie ČR je popsána v dokumentu Digitální Česko. Ačkoliv jde o komplexní strategii s výhledem na další volební období, služby pro občana jsou pouze jedním z řady cílů, nikoliv hlavním zaměřením.
<b>Připravíme a zajistíme nezaměnitelnou koordinační roli státu a státních orgánů.</b>	<b>NESPLNĚNO</b>	Centrálním, koordinačním a řídicím orgánem je Rada vlády pro informační společnost (RVIS) v čele s vládním zmocněncem. Pro efektivní koordinaci a digitalizace však nemá pravomoci ani kapacity. Koordinaci roli neplní ani vláda.
<b>Zlepšení efektivity státní správy, zjednodušení a zpřehlednění využívání digitálních technologií pro komunikaci se státními orgány, zvýšení uživatelské dostupnosti služeb pro všechny občany a v důsledku realizace projektu tak i úspora vynakládaných veřejných prostředků pro fungování státní a místní správy.</b>	<b>NESPLNĚNO</b>	Ve zjednodušení komunikace mezi občanem a státem nenastal významný posun. Legislativní úpravy směřující k tomuto cíli byly zejména poslancekou iniciativou. Úkoly, které z nich vyplývají pro vládu (např. katalog služeb) nejsou uspokojivě plněny. Portál občana a datové schránky občané využívají jen velmi omezeně a významnější úspora a zefektivnění fungování veřejné správy zatím není patrné.
<b>Učinit klíčová opatření zejména v oblastech uživatelsky přívětivých online služeb, digitálně přívětivé legislativy a centrální koordinaci ICT.</b>	<b>NESPLNĚNO</b>	Dostupnost digitálních služeb státu je velmi omezená, služby jsou uživatelsky nepřívětivé a zatím k nim není zajištěn jednoduchý přístup. Veřejnost o možnostech digitálních služeb není dostatečně informována. Klíčová opatření (zákon o právu na digitální služby, BankID) byla iniciována poslanci. Žádná klíčová opatření, mající vliv na posílení centrální koordinace, obsazení IT a projektových pozic, změny zadávání IT zakázek či definice IT projektů a jejich realizace, nebyla přijata a do konce volebního období zřejmě ani nebudou.
<b>Zavedeme jednu Centrální IT autoritu pro digitalizaci státu, řízenou vládním zmocněncem pro IT a digitalizaci, která bude podléhat přímo premiérovi. Bude zastřešovat tvorbu standardů, koordinaci prací, enterprise architekturu a další činnosti, které zjednoduší ministerstvům rozvoj služeb.</b>	<b>NESPLNĚNO</b>	Centrálním, koordinačním a řídicím orgánem je Rada vlády pro informační společnost (RVIS) v čele s vládním zmocněncem. Pro efektivní koordinaci a digitalizace však nemá pravomoci ani kapacity. Koordinaci roli neplní ani vláda. Za naplňování stanovených cílů prostřednictvím vládního zmocněnce a RVIS zodpovídá ministr vnitra.

<p><b>Vytvoříme vládní akční plán s jasnými termíny, kdy budou agendy jednotlivých ministerstev a státních úřadů zapojeny do Digitálního Česka.</b></p>	<p><b>ČÁSTEČNĚ SPLNĚNO</b></p>	<p>Formálně realizováno v implementačních plánech strategie Digitální Česko. V praxi se jedná o seskupení IT záměrů jednotlivých resortů a organizací, které však nejsou jakkoliv prioritizovány, efektivně řízeny ani realizovány moderními postupy</p>
<p><b>Zkoncentrujeme IT agendu, definujeme základní standardy platné pro státní správu, budeme centrálně řídit náklady, architekturu a dodávky projektů, za které Centrální IT autorita ponese přímou odpovědnost.</b></p>	<p><b>ČÁSTEČNĚ SPLNĚNO</b></p>	<p>Vznikla Národní architektura eGovernmentu veřejné správy ČR zahrnující metody řízení ICT, národní architektonický rámec a národní architektonický plán. Centrální řízení a odpovědnost chybí.</p>
<p><b>Základem Digitálního Česka bude jedna digitální identita pro každého občana, kde budou všechny služby státu dostupné na jednom místě.</b></p>	<p><b>NESPLNĚNO</b></p>	<p>Digitálních identit je již nyní řada a další budou přibývat. Neplatí, že každá z identit zpřístupňuje všechny dostupné služby. Řada služeb je přístupná pouze uživatelům, kteří mají s portálem propojenou datovou schránku. Podle návrhu katalogu služeb navíc většina služeb dostupná na jednom místě (kterým by měl být Portál občana) nebude, převládá přístup prostřednictvím datových schránek. Jako nedigitalizovatelné je označeno více služeb než těch, které se digitalizovat budou.</p>
<p><b>Zmapovat všechny právní předpisy, které v sobě obsahují případné bariéry pro úspěšnou implementaci digitálních technologií, a zároveň trvale sledovat, aby v nově přijímané legislativě se neobjevovaly bariéry další nebo nové.</b></p>	<p><b>NESPLNĚNO</b></p>	<p>Vládní návrh zákona o změně zákonů související s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci (DEPO), který vyplynul jako úkol pro vládu z poslaneckého zákona o právu na digitální služby, stále čeká na druhé čtení Sněmovny, ačkoliv byl na vládě schválen již v lednu roku 2020.</p>
<p><b>Budeme prosazovat digitálně přívětivou legislativu, každý nový návrh jakékoliv právní normy určené k projednání vládou ČR bude muset obsahovat kromě již existujících analýz dopadů i tzv. ITIA</b></p>	<p><b>NESPLNĚNO</b></p>	<p>Zásady pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy (ITIA), vzniklo v srpnu 2018. Současně vznikla také metodická instrukce k sebehodnocení souladu legislativního návrhu se zásadami digitálně přívětivé legislativy. Návrhy touto analýzou však neprocházejí, ITIA není závazné a není obsaženo ani v legislativních pravidlech vlády ani v RIA.</p>
<p><b>Místo složitých a velkých veřejných zakázek budeme soutěžit jednotlivé menší, nicméně vzájemně kompatibilní a spolupracující části a platformy, které zapadnou do celkové architektury.</b></p>	<p><b>NESPLNĚNO</b></p>	<p>Nedošlo k významnému posunu a v řadě případů IT zakázky směřovaly zcela opačným směrem. Nevyřešená však nadále zůstává otázka faktické závislosti na jednom dodavateli (tzv. vendor lock-in) v IT projektech státu.</p>
<p><b>V maximální míře budeme využívat sdílených služeb, a to nejen datových center a serverů, ale i celých agend společných pro více úřadů.</b></p>	<p><b>NESPLNĚNO</b></p>	<p>Sdílené centralizované řešení není k dispozici, eGovernment Cloud dosud není v provozu. Sdílené služby tak nejsou v praxi sjednoceny ani podporovány.</p>

Vytvoříme moderní centrální portál státu, kde bude pro občany jednoduché najít informace a vyřídit tam, co potřebujeme.

**NESPLNĚNO**

Portál občana tuto funkci neplní. Informace pro občany jsou roztržštěné na webových stránkách ministerstev, dostupných služeb je velmi málo a občané je nevyužívají.

Na modernizaci státu budeme spolupracovat s odborníky z ostatních politických stran a hnutí a společně změníme zákony.

**ČÁSTEČNĚ  
SPLNĚNO**

Do digitalizace jsou zapojeni experti ze soukromé sféry i další politické strany. Iniciativa však přichází při řešení klíčových opatření právě od nich.

Využijeme také volnou kapacitu dnes již jednotlivými ministerstvy vybudovaných komunikačních sítí, které jsou ve vlastnictví státu (přímo či prostřednictvím státních podniků), k propojení jednotlivých subjektů státní správy.

**NEHODNOCENO**

Nedostatek dostupných informací k hodnocení.

Všechna dostupná a zveřejnitelná data, která vzniknou za peníze daňových poplatníků, musí být neprodleně bezplatně zveřejňována jako otevřená data.

**NESPLNĚNO**

Datové sady nejsou publikovány v uspokojivé podobě k požadovanému datu dle nařízení vlády o seznamu informací zveřejňovaných jako otevřená data, většina datových sad neodpovídá technickým požadavkům a nenaplnuje standardy publikace a katalogizace otevřených dat veřejné správy.

Zlepšíme přístup občanů k informacím, a to i o hospodaření veřejných institucí tak, aby byly informace poskytovány včas a bez nepřiměřených nákladů.

**NESPLNĚNO**

Vládní návrhy úprav zákona o svobodném přístupu k informacím během volebního období směřovaly naopak k omezení přístupu k informacím.

Samožřejmostí bude online platba u všech státních institucí České republiky.

**NESPLNĚNO**

Online platba samozřejmostí není. Platby nelze přes Portál občana realizovat. Zaplatit kartou při osobní přítomnosti na řadě úřadů lze, avšak ani zde neplatí, že je to možné u všech státních institucí ČR.